

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

eum benedicere ac laudare Deum perseueraret, igni supposito est crematus. Eam cum vidisset Fridericus populi Romani constantiam, tertio quam aduenerat die, morens frendensq³, & omnia vrens deuastansq³ in itinere obuia, transit in Campaniã: vnde breui post duxit Beneuentum: quam urbem, partim dolo, partim vi captam direptamque, dimisit mœnibus immunitam: Et in Picentes delatus, Ascalim obsedit: in cuius fortiter resistentis agro, vastitas est magna commissa. Inde in Romandiolos ducere cupiens, Aetium filium, Sardinie regem, agitandis sibi de Piceno aduersantibus, subigendisque, dimisit: A quo adolescente, patri similimo, direptiones vbiq^{ue}, incendia & vastitates, sunt commissa: vt quicquid resistere est ausum, ad calamitatem sit maximam perductum: Cum tamen miræ sint, & raro aliàs audita crudelitates, quas per id tempus Fridericus exercuit in legatos, per regnum Sicilia, ecclesiasticos: quos multos archiepiscopos, episcoposque, partim occiderit, partim carcere tenuerit, partim relegauerit: in quibus Catanensis fuit episcopus, à quo ille ab infantia fuerat educatus.

CAPVT X.

Cum interea pontifici satis, supraque, esset, eius cauenti insidias, rem ecclesiasticam reformare: Eo enim tempore decreuit pontifex, Salue regina, certis diuinæ rei horis addi, campanasque ad Eucharistia confectionem, & laudes Virginis Dei genitricis, speciali oratione in matutinalibus celebrari: quibus ecclesiasticis institutis, rerumque suarum saluti necessarijs, fuit intentus. Nam Iacobum Columnam Prænestinum episcopum cardinalē, in Franciã, & Ottonem Montisferratensem marchionū genere oriundū, in Angliam,

misit oratores, praesidia afflictis ecclesiae rebus oraturos. Ea quoque dum curat pontifex, Friderici rem in Sicilia administrantes, in nullum sacrum locum magis saeuerunt, quam in monasterium Casinense diui Benedicti: aurea cuius & argentea vasa fregerunt, quae Fridericus conflata redegit in nummos: & monachis inde vi ac conuicio turbatis, satellites sunt in habitationem ruinaeque praefecti: & quod impietatem auget, Saracenos adeo fouit Fridericus, ut eos mercede conductos, magis quam ceteros Christianos in militia charos habere sit visus: praeterque arma tractantes, multos ex ea barbarie amplius per Italiam & Siciliam honoribus & magistratibus euexit. Eiusque gentis amore in Christianos usque adeo est debacchatus, ut Luceriam Apulia ciuitatem, eiectione populariter Christianis, Saracenis dederit habitandam: cuius facti memoria inde ad posteros peruenit, quod diu Luceria Saracenorum sit appellata. Quacumque autem ratione sit factum, pietate in Lucerinum episcopum, vir alioqui scelestus, est usus: quem cum Christianis duodecim permisit episcopium inhabitare. Sed legem in regione promulgauit, qua Saracenos adeo voluit saluos esse, ut contententes cum illis, impune occiderentur: caesorum autem Saracenorum questio, si captus non esset, qui vim attulerat, in vicine regionis populos haberetur: quae aris summa, ac totidem capitum supplicio punirentur. Quin etiam alia impietate atque insania, ut Saraceno non magis sibi militanti, quam in Aphrica agenti comodaret, est usus: qui forma praestantiores per Siciliam mulieres, & suum Italiae regnum, concupitas virgines, a parentu sinu matronasque, a maritorum complexu rapi, & passus fuerit, & curauerit. Tunetis Aphrica regis fratrem, baptizari volen-

volentem Panhormi, prohibuit: Eadem ratione tentum, ne Romam ad pontificem accederet. Creuit Friderici pertinacia: & interim Gregorio defuncto Celestinus senex sufficitur: quo intra vicesimum diem moriente, cardinales qui in vinculis erant, protestantur, ne se absentibus fieret electio: quæ res vacationem præstitit sedis apostolicæ per menses viginti: Cum periculum esset, ne Fridericus omnia perturbans, urbem Romam, capite carentem, caperet: Fauentiam diu obsessam accepit deditam: Inde in Bononiam agmina conuertit: Studio literarum eam priuauit, quod tum primum est Paduam translatum: Et cum potiri vrbe non speraret, peruastato agro, duxit in Mutinenses, atque Reginenses: Nec diu apud eos moratus, sola agrorum vastitate contentus, abiit: præsertim cum pperaret ducere in Parmenses, à quorum nonnullis, Placentinorum tradenda ei vrbs spes erat oblata.

CAPVT XI.

Secundus iam annus fluxerat latæ in Fridericum excommunicationis: quo in tempore sedis apostolicæ nulla aut tenuis erat authoritas, aut minima fuit potestas, Gregorio ad postremos sui pontificatus annos, varijs afflictio persequutionibus, & sede ipsa postmodum per tantum temporis vacante. Qua tempestate Balduinus Imperator Constantinopolitanus, & cæteri Latini, in Romania agentes, meliora quæque amiserant: aded vt de retinenda Constantinopoli desperarent: quam sæpè apparuit in Græcorum potestatem redituram, nisi proprio Veneti impendio succurrissent: Non erat apud eos obscurum, auxilia Christianis frustra expectari, aut peti posse, quibus mittendis Romani pontificis deesset & opera, & authoritas. Dedit itaq; Balduino, sicut plerisq; laboran-